Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26978
Copyright: Admont, Benediktinerstift

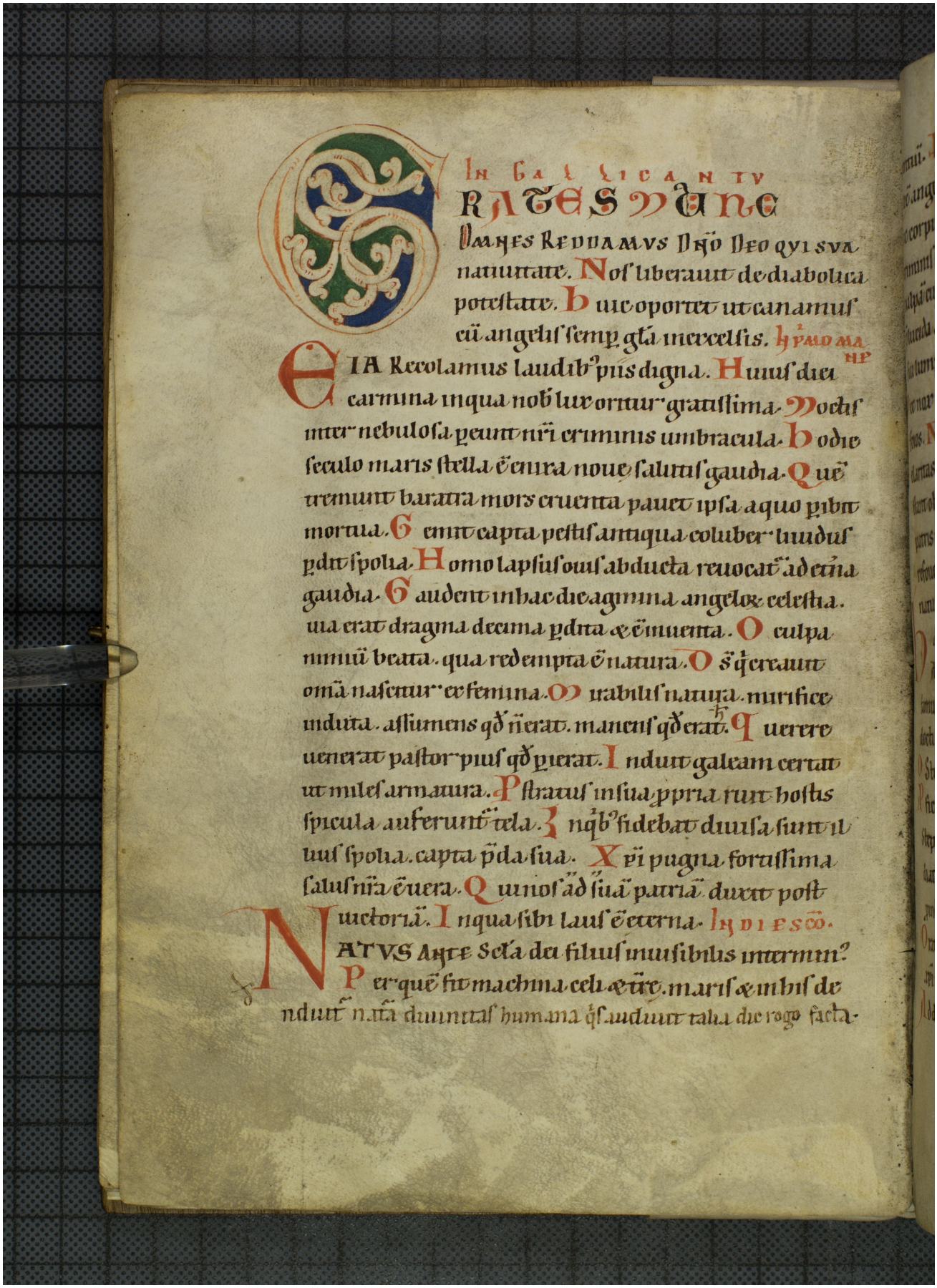

In Gallicantu
Matutinum
Omnes redeamus Dño Deo qui suam
natiuitate. Nos liberauit de diabolica
potestate. Huic oportet ut canamus
cũ angelis semp gtã incelsis. ℣ Paludamu
Ne
Gia recolamus laudib pis digna. Huius diei
carmina inqua nob lux ortus gratissima. Noctis
inter nebulosa peunt nri criminis umbracula. Hodie
seculo maris stella ẽ exorta noue salutis gaudia. Que
tremuit baratra mors cruenta pauet ipsa aquo pibit
mortua. Gemit capta pestis antiqua coluber luuidus
pdit spolia. Homo lapsus ouis abducta reuocat ad cna
gaudia. Gaudent inhac die agmina angelor celestia.
Una erat dragma decima pdita ẽ inuenta. O culpa
nimiũ beata. qua redempta ẽ natura. O s q̃ ceraunt
omã nascitur ex femina. O uirabilis natura. mirifice
induta. assumens qd ñ erat. manens qd erat. Quere
uerat pastor pius qd pierat. Induit galeam certat
ut miles armatura. Prostratus in sua ppria ruit hostis
spicula auferunt tela. Inqb fidebat diuisa sunt il
lius spolia. capta pda sua. Xpi pugna fortissima
salus nra ẽ uera. Quinos ad sua patria duxit post
uictoria. In qua sibi laus ẽ eterna. ℣ Hodie scõ.
Natus ante secla dei filius inuisibilis interminis
Per quẽ fit machina celi exornatur. maris ambis de
nduit. nata diuinitas humana qs audiuit talia die rogo facta.